

Arrest

nr. 285 573 van 28 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd M. PIRON en advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. ZWART en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2005.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 26 augustus 2020. Op 15 september dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 2 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Kunar, Chawkay district in het dorp Shalote. Je bent heden 16 jaar en half en dus minderjarig. Je bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. Je bent de oudste zoon van het gezin. Je hebt sporadisch contact met je familie. In het dorp woonde je samen met je ouders, twee zussen en vijf broers. Ook je grootvader woonde bij jullie, maar hij is recent overleden. Je oom moederszijde geeft wat geld aan je familie. Jij volgde in de ochtend religieuze lessen in de madrassa van de moskee en in de namiddag ging je naar school. Je volgde les tot de 4de graad. Je vader had een kleine winkel in de bazar en wisselde ook geld. Je verklaart dat hij werd bedreigd door de Taliban die hem om geld vroegen. Je vader had geantwoord dat er nauwelijks genoeg was voor de familie en weigerde. De volgende dag, toen hij op weg ging naar zijn winkel, werd je vader door de Taliban meegenomen en sindsdien hebben jullie van hem niets meer vernomen. Uit angst voor de Taliban hebben jullie niemand hiervan op de hoogte gebracht. De malik was wel op de hoogte en had gezegd dat hij hoopte dat je vader na zes maanden zou terug komen. Na de verdwijning van je vader werkte jij af en toe in de winkel. Je familie wachtte tevergeefs op nieuws van je vader. Na zes maanden heeft je moeder in samspraak met de malik beslist om je het land uit te sturen, omdat je als oudste zoon het risico liep te worden geviseerd. Na dit besluit heeft je oom moederszijde geld gezocht en ook de winkel van je vader werd verkocht. Vervolgens verliet je Afghanistan en was je ongeveer zes maanden onderweg. Je reisde via Iran en Turkije naar Griekenland en verder over de Balkan naar Oostenrijk waar op 20 juli 2020 je vingerafdrukken werden genomen in het kader van een asielaanvraag. Je verliet Oostenrijk en reisde je via Duitsland naar België waar je op 15 september 2020 een vraag om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stel je een vrees te hebben vanwege de Taliban.

Ter ondersteuning van je vraag om bescherming, leg je een kopie van je taskara neer

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Geneve niet kan worden toegekend. Je hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een risico bestaat op vervolging zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je zegt bij terugkeer een vrees te hebben vanwege de Taliban maar je maakt dit onvoldoende concreet. Je relaas is bijzonder beknopt, weinig doorleefd en mist voldoende details om een voldoende zicht te geven op de redenen waarvoor je Afghanistan hebt verlaten en meent er niet te kunnen terugkeren. Zo moet in de eerste plaats worden vastgesteld dat je persoonlijk geen enkel probleem hebt gekend met de Taliban, noch op enige wijze door hen werd bedreigd.

Je familie achtte je leven in gevaar omdat je de oudste zoon bent en je vader zou zijn meegenomen door de Taliban. Aangaande dit laatste punt echter, overtuigen je verklaringen niet.

Je vader zou door de Taliban om geld zijn gevraagd en omdat hij zou hebben gezegd dat er nauwelijks voldoende was voor het gezin, zou hij de volgende dag zijn meegenomen door de Taliban (CG p.8). Over

de wijze van de bedreiging geef je geen duidelijke verklaring. Immers, je verklaart dat je vader zou hebben "gezegd" dat er nauwelijks geld was voor de familie, maar uit je verklaringen blijkt niet dat je vader dit daadwerkelijk zou hebben gezegd tegen de Taliban, of tegen de familie bij thuiskomst. Immers, je verklaart ook dat je vader een brief van de Taliban in zijn winkel had gevonden met de vraag om geld. Toen hij 's avonds naar huis kwam zou hij hierover hebben verteld en gezegd hebben dat er nauwelijks geld was voor het gezin. In ieder geval, is het weinig aannemelijk dat de Taliban je vader, omwille van een eenmalige vraag om geld, zonder effectieve confrontatie met je vader, hem de volgende dag zouden meenemen en laten verdwijnen. Bovendien is het ook merkwaardig dat je verklaart dat de Taliban niet openlijk in het dorp aanwezig waren, dat er in het dorp geen problemen waren met de Taliban, dat de Taliban niet zo vaak vanuit de bergen naar het dorp kwamen omwille van de aanwezigheid van het politiehooftkwartier en het districtscentrum (CG p.7). Het mag dan ook verbazen dat de Taliban in de ochtend toen je vader op weg was naar de winkel zou zijn meegenomen en dat dit gezien werd door verschillende mensen, die je niet bij naam kan noemen (CG p.8).

Immers, je gevraagd hoe jullie op de hoogte werden gebracht over het feit dat je vader werd meegenomen, verklaar je dat burens het hadden gezien dat je vader werd meegenomen door de Taliban. Hierop doorgegaan, kan je geen enkele informatie geven. Je weet niet precies waar je vader werd meegenomen, noch wat er precies was gebeurd. Je zegt zowel dat je vader vanuit het dorp als vanuit de winkel werd meegenomen (CG p.8), terwijl de winkel in de bazar gelegen is, op ongeveer een kwartier stappen (CG p.6). Je hierop gewezen, zeg je dat je het zelf niet hebt gezien, dat dorpingen dit zijn komen zeggen (CG p.9). Je gevraagd wie jullie het slechte nieuws kwam vertellen, hou je het bij "mensen" (CG p.8). Je hebt geen enkel idee wie van je burens/ dorpingen je moeder op de hoogte is komen brengen, wat de geloofwaardigheid van het incident niet ten goede komt. Dat deze dorpingen tegenover je moeder niet zouden beschrijven wat ze hebben gezien is weinig aannemelijk. Je verschuilt je achter je "jonge leeftijd" (CG p.9), maar dit is onvoldoende verschoning. Immers, je moet ongeveer veertien jaar zijn geweest toen je vader zou zijn verdwenen. Zo werd je geboortedatum bepaald op 27 augustus 2005. Op 15 september 2020 diende je een vraag om bescherming in na ongeveer zes maanden onderweg te zijn geweest (CG p.11). Je was zes maanden na de beweerde verdwijning van je vader vertrokken (CG p.9). Bij je aanmelding als MENA bij je aankomst in België in augustus 2020 (zie minteh fiche aanwezig in het administratieve dossier) stelde je, dat je vader veertien maanden eerder was verdwenen. Je herhaalde dit ten aanzien van de DVZ (zie vragenlijst). Hoe dan ook kan er van een veertienjarige jongen, bovendien de oudste van het gezin, verwacht worden dat hij meer doorleefde en gedetailleerde informatie kan geven over een ingrijpende gebeurtenis zoals het verdwijnen van een vader, wat i.c. niet het geval is.

Ook je verklaringen over wat je familie vervolgens na de beweerde ontvoering heeft ondernomen, zijn summier en vaag. Jullie zouden niemand op de hoogte hebben gebracht over de ontvoering van je vader uit angst voor de Taliban (CG p.8). Dan verklaar je dat de malik wel op de hoogte was en dat het idee om zes maanden te wachten op nieuws van je vader door hem werd gezegd (CG p.8). Je verklaring dat de malik hoopte dat je vader "binnen de zes maanden" zou terugkomen, is bevreemdend. Je gevraagd vanwaar deze termijn, zeg je enkel dat de malik het zo zei. Op de vraag of de malik dan iets heeft ondernomen na de verdwijning van je vader, herhaal je dat de malik hoopte dat er na zes maanden nieuws zou komen van je vader (CG p.10). Je geeft spontaan geen enkele informatie over de stappen die de malik heeft ondernomen om iets van je vader te weten te komen of zijn verdwijning te melden. Je expliciet erop gewezen dat er in sommige regio's wordt onderhandeld met de Taliban en je gevraagd of de malik iets in die richting heeft ondernomen, stel je dat de malik dat wel zal hebben gedaan, maar uit je antwoord is duidelijk dat je dit veronderstelt en effectief geen weet hebt van wat de malik al dan niet heeft ondernomen (CG p. 11). Dat je hierover thuis geen enkele informatie zou hebben opgevangen, is niet geloofwaardig.

Opvallend is ook dat geen enkele winkelier informeert naar je vader, terwijl je wel verklaarde dat je na de verdwijning van je vader geregeld in de winkel stond. Je erop gewezen dat dit toch vreemd is, begrijp je dit niet goed en stel je dat de malik op de hoogte is (CG p.10).

Het was ook op advies van de malik dat, na zes maanden niets te hebben gehoord van je vader, je moeder en oom moederszijde besloten om je het land uit te sturen, omdat je "als oudste zoon" het risico liep om problemen te krijgen (CG p.9-10). Je maakt echter in het geheel niet aannemelijk welke problemen je riskeert. Ten eerst blijkt uit het bovenstaande dat je verklaringen over de ontvoering van je vader door de Taliban onvoldoende overtuigen. Bovendien maak je in het geheel niet duidelijk welke gevolgen dit voor jou zou kunnen hebben. Je herhaalt verschillende keren dat je een risico loopt omdat je vader werd meegenomen en jij de oudste zoon bent. Welke risico's hieruit voor jou zouden kunnen voortvloeien maak je niet duidelijk (CG p.11). Persoonlijk werd je nooit benaderd door de Taliban en is er niets gebeurd in connectie met de Taliban niet tegenstaande je nog ruim een halfjaar thuis verbleef, naar school ging en soms in de winkel werkte (CG p.10). Over de winkel verklaar je aanvankelijk dat je er een paar keer ging werken, later wijzig je je verklaring en zeg je dat je gedurende zes maanden twee tot drie keer in de week de winkel openhield van 10h tot 12h, vooraleer naar school te gaan (Commissariaat-generaal p.10). Na

zes maanden werd de winkel verkocht omdat er geld nodig was om je te laten vetrekken uit het land. In die periode van zes maanden, noch na je vertrek had je familie problemen met de Taliban (CG p.II).

Je gevraagd om welke redenen je meent niet te kunnen terugkeren, verwijs je naar de reden van je vertrek, namelijk dat je vader was meegenomen door de Taliban, en dat je moeder, oom, alsook de malik vreesden dat dit ook met jou zou kunnen gebeuren. Je gevraagd of het CG het goed begrijpt dat de vrees van je moeder voor jou, gebaseerd is op haar subjectieve angst, eerder dan op concrete aanwijzingen, bevestig je dit (CG p.II). Bijkomend moet ook worden opgemerkt datje bij je aanmelding (zie minteh fiche) verklaarde dat de Taliban je wilde meenemen. Ten aanzien van het CG vertelde je niets in die zin.

Echter, wat ook de redenen waren voor je moeder en oom om je het land uit te sturen, je verklaringen inzake je vluchtmotief en vrees bij terugkeer, laten niet toe dat er kan worden geconcludeerd dat je een risico loopt op vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie en bijgevolg word je de hoedanigheid van vluchteling geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022,

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.CQvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn

verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laatje na het bewijs te leveren datje specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden datje een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt; wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40) In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. ". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanseregering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire

situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot, de door jou neergelegde taskara (kopie) kan bovenstaande conclusies niet wijzigen, gezien het een loutere aanwijzing betreft van je identiteit die hier verder niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB-CGVS), het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en van zorgvuldigheid.

2.2. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad en stelt dat ze *in casu* op 14 februari 2021 gehoord werd. Dit is aldus voor de machtsovername van de taliban. Ze meent dat ze zodoende nooit de kans heeft gekregen om uit te leggen waarom ze in geval van terugkeer wegens haar lange verblijf in België problemen zou kennen met de taliban. Ze zal in geval van terugkeer naar haar land van herkomst als een ongelovige beschouwd worden wegens haar lange verblijf in België. Haar leven zal hierdoor in gevaar zijn. Ze verwijst vervolgens naar verschillende arresten van de Raad en een beslissing van de Vaste Beroepscommissie die volgens haar stellen dat als er twijfel bestaat omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van een verzoeker om internationale bescherming, het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties het principe van het voordeel van de twijfel weerhoudt. Ze wenst te onderstrepen dat ze sinds 2020 in België is. Hierdoor heeft ze de machtsovername van de taliban niet meegemaakt. Ze voert aan dat de commissaris-generaal tijdens het interview geen specifieke vragen heeft gesteld over haar gedragingen, haar conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een Westers land of haar zichtbaarheid. Ze herhaalt dat ze op 14 februari 2021 werd gehoord. Ze meent dat ze uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat haar jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat ze met vervolging geconfronteerd zal worden in geval een terugkeer naar Afghanistan.

2.3. De verzoekende partij meent dat het, in het onwaarschijnlijke geval dat de Raad zou beslissen om haar de vluchtelingenstatus niet toe te kennen, past haar het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen waarvan zij het voorwerp zou zijn in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Ze stelt dat deze plotselinge verslechtering van de situatie door betrouwbare bronnen wordt aangetoond en op ruime schaal is gemediatiseerd. Hoewel de situatie onstabiel en chaotisch is, kan niemand vandaag de dag nog voorbijgaan aan de problematische veiligheidssituatie en humanitaire situatie in het land. Vervolgens verwijst ze naar verschillende rapporten en krantenartikelen die een beeld moeten schetsen van de humanitaire situatie en veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.4. Ze voert aan dat volgens het Commissariaat-generaal de situatie erg precair is maar dat de huidige socio-economische situatie wordt veroorzaakt door een samenloop van objectieve omstandigheden en deze niet te wijten is aan "*gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.*" Ze betoogt dat artikel 48/4, § 1, b) van de Vreemdelingenwet aangeeft dat als een persoon bij terugkeer risico loopt om slachtoffer te worden van ernstige schade in de vorm van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in diens land van herkomst, deze persoon het recht heeft op subsidiaire bescherming. Deze ernstige schade moet volgens haar veroorzaakt worden door de staat, partijen of organisaties die onder de controle van de staat staan of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, of door niet-overheidsfactoren. Ze legt uit dat dit betekent dat als de humanitaire en socio-economische situatie in een land dermate ernstig is, dit in sommige gevallen kan resulteren in onmenselijke behandelingen die het verlenen van een status subsidiaire bescherming rechtvaardigen. Deze vorm van bescherming komt grotendeels overeen met de bescherming voorzien door het verbod op folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing ingeschreven

in artikel 3 van het EVRM. Ze voert aan dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) in drie sleutelzaken heeft verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de benodigde drempel van ernst bereiken zodat er sprake is van onmenselijke behandelingen en een schending van artikel 3 van het EVRM. Het Hof maakt hier volgens de verzoekende partij een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of de humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren enerzijds of door objectieve factoren anderzijds. Vervolgens citeert ze uit bovenvermelde arresten en uit een arrest van de Raad. Ze is van mening dat, op basis van de beschikbare informatie, de Raad stelt dat het niet uit te sluiten valt dat de taliban de verantwoordelijke actor is voor de precaire socio-economische en humanitaire situatie. Ze verwijst vervolgens naar een arrest van het EHRM en naar verschillende krantenartikelen en rapporten die een beeld schetsen van de humanitaire situatie in Afghanistan. Ze brengt naar voor dat het op basis van bovenstaande rechtspraak en bevindingen niet uitgesloten is dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor namelijk de taliban. Ze meent dat het bijgevolg gerechtvaardigd is om haar subsidiaire bescherming te verlenen.

2.5. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en terug te wijzen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.6. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende arresten, rapporten en krantenartikelen:

- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*", 6 August 2013;
- VBC V d.d. 16 november 2009;
- RVV, nr. 22.144 d.d. 28 januari 2009;
- RVV, nr. 16.891 d.d. 2 oktober 2008;
- RVV, nr. 28 972 d.d. 23 juni 2009;
- RVV, nr. 18.937 d.d. 20 november 2008;
- RVV, nr. 27.489 d.d. 19 mei 2009;
- RvV, nr. 270 813, 31 maart 2022;
- RTBF, "*L'Afghanistan aux mains des talibans : panique à Kaboul, les nouveaux maîtres sèment la terreur, les Afghans fuient*", 16 augustus 2021;
- De Morgen, "*Taliban roepen Islamitisch Emiraat van Afghanistan uit*", 16 augustus 2021;
- VN, "*Violences contre les civils en Afghanistan: record sans précédent au cours des six premiers mois de 2021*", 26 juillet 2021;
- De Tijd, "*Geen gedwongen terugkeer naar Afghanistan voor afgewezen asielzoekers*", 16 augustus 2021;
- CGVS, "*OPSCHORTING BESLISSINGEN AFGHANISTAN*", 16 augustus 2021;
- UNHCR, "*Position on Returns to Afghanistan*", 17 augustus 2021;
- VRT NWS, "*Regering komt met nieuwe cijfers: ons land evacueert zo'n 470 Belgen en verwanten uit Afghanistan*", 18 augustus 2021;
- VRT NWS, "*Burgeroorlog in Afghanistan is nu onvermijdelijk*", NAVO en VS vragen taliban om offensief te stoppen", 10 augustus 2021;
- The New York Times, "*Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist*", 17 augustus 2021;
- The Journal, "*Fears grow Taliban are breaking promises to pardon opponents*", 20 augustus 2021;
- Het Laatste Nieuws, "*Taliban staan niet langer toe dat Afghanen naar luchthaven Kaboel gaan om land te verlaten*", 24 augustus 2021;
- RTBF, "*Afghanistan: les talibans affirment avoir pris le contrôle de certaines parties de l'aéroport de Kaboul*", 27 augustus 2021;
- VRT NWS, "*Regering na stoppen evacuatie: 'Info gekregen dat aanslag dreigde', België contacteert mogelijke achterblijvers*", 26 augustus 2021;
- RTBF, "*Afghanistan : au moins 85 morts dans le double attentat à l'aéroport de Kaboul*", 27 augustus 2021;
- Le Soir, "*Double attentat à Kaboul: au moins 90 morts, les Etats-Unis «ne se laisseront pas intimider»*", 27 augustus 2021;
- RTBF, "*Afghanistan: quel risque terroriste représentent l'Etat islamique et Al-Qaida face aux talibans?*", 26 augustus 2021;
- EHRM, nr. 26565/05, "*N. v. Verenigd Koninkrijk*", 27 mei 2008;
- EHRM, nr. 60367/10, "*S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*", 29 januari 2013;
- EHRM, nr. 30696/09, "*M.S.S. / 'België en Griekenland*", 21 januari 2011;

- EHRM, nrs. 8319/07 en 11449/07, "*Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*", 28 juni 2011;
- G. Verluyten en H. El Hajji, "*Rudi Vranckx: '1 miljoen Afghaanse kinderen dreigen te overlijden door gebrek aan medische zorg en eten'*", VRT NWS, 29 november 2021;
- S. George en K. De Young, "*As Afghanistan's economy collapses, international community looks for innovative ways to avoid humanitarian disaster*", The Washington Post, 28 november 2021);
- EASO, "*COI Query on Afghanistan: Governance and state administration under the Taliba*", 15 november 2021;
- UNHCR, "*UN High Commissioner for Refugees appeals for global engagement to address Afghanistan's needs*", 17 maart 2022;
- Human Rights Watch, "*Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough*", 17 maart 2022;
- S. Van Poucke, "*VN trekt aan alarmbel over Afghanistan*", VRT NWS, 31 maart 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 18 januari 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, "*Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 13 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, "*Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022;
- EASO, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- EUAA, "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- EASO, "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- EUAA, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" van april 2022.

3.2. Op 25 januari 2022 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarbij zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- Asiel – Afghanistan: "*kwaliteit van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming*", NANSEN, 18.10.2022;
- VRT nieuws, "*eerste openbare executie sinds taliban opnieuw aan de macht is*", 7 december 2022;
- Een schoolattest van het "*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*";
- Een attest van een trajectbegeleider van het "*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*";
- Een attest van een taalleerkracht van het "*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*";
- Een attest van een vormingsmedewerker van "*JES vzw*";
- Een vertaling van een klacht die de vader van de verzoekende partij heeft neergelegd bij de Afghaanse autoriteiten waarin hij verklaart bedreigd te worden door de taliban;
- Een vertaling van de dreigbrief die de vader van de verzoekende partij heeft ontvangen van de taliban.

De verzoekende partij wenst met deze aanvullende nota attesten neer te leggen waaruit blijkt dat zij zich goed in de Belgische maatschappij heeft geïntegreerd. Ze volgt lessen om "*elektrotechnisch installateur*" te worden en ze voert aan dat ze goed Nederlands spreekt. Ze herhaalt bovendien dat ze denkt dat een terugkeer naar haar land van herkomst onmogelijk is.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van

de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht besloten dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij voorhoudt in het verzoekschrift werd zij niet op 14 februari 2021 gehoord, maar wel op 14 februari 2022. Dit blijkt uit zowel de oproepingsbrief van de commissaris-generaal waarbij de verzoekende partij wordt uitgenodigd voor haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal als uit de email die naar de advocaat van de verzoekende partij werd verstuurd om haar elektronisch op de hoogte te brengen van het persoonlijk onderhoud. Deze email werd verstuurd op 20 januari 2022.

7.2.1. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift en in de aanvullende nota dat (i) ze lang in België heeft geleefd waardoor ze als ongelovige zal beschouwd worden in het geval van een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst, (ii) de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud geen specifieke vragen heeft gesteld over haar gedragingen, haar conservatieve omgeving, de perceptie van de traditionele genderrollen van haar familie, de duur van haar in een Westers land of haar zichtbaarheid, (iii) ze uit een zeer conservatief milieu afkomstig is, (iv) ze jarenlang heeft verbleven in Europa en wat het zeer waarschijnlijk maakt dat ze met vervolging zal geconfronteerd worden, (v) ze zich goed heeft geïntegreerd, (vi) lessen volgt om elektrotechnisch installateur te worden en (vii) ze goed Nederlands spreekt.

Ze voegt bij de aanvullende nota bovendien nog enkele documenten toe namelijk (i) een schoolattest van het “*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*”, (ii) een attest van een trajectbegeleider van het “*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*”, (iii) een attest van een taalleerkracht van het “*Centrum Leren en Werken Stad Brussel*” en een (iv) attest van een vormingsmedewerker van “*JES vzw*”.

Voor zover de verzoekende partij met deze stellingen en documenten in het verzoekschrift en de aanvullende nota wil aantonen dat ze verwesterd is of al als verwesterd zal worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, kan hier het volgende over worden gesteld.

7.2.2. Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de raad het van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige “*geldende normen*” in de Afghaanse samenleving voor personen met het profiel van de verzoekende partij en het handhavingsbeleid ervan.

De Raad verwijst naar de beschikbare landeninformatie die hem door beide partijen wordt voorgelegd en die wordt opgesomd onder de punten 2.6. en 3 van dit arrest.

Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de facto* regering van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De *sharia* laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de ‘*de facto*’ taliban-regering reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd heeft, net als de provinciale *de facto* regeringen. Bij de machtsovername heeft de *de facto* regering de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31). Deze *de facto* regering heeft opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht. Een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door Sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de facto* ministerie telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de *sharia* wensen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). De MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven. Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit “*een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen*”. Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de facto* ministerie slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat de MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd.

Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41-42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder “*een afzonderlijk departement binnen Kaboel*”. Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van *hisbah* (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (*muhtasibeen*) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de facto* ministerie in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de facto* ministerie beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met “*gedrags- en kledingkwesities*” (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30, en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022 verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden. De toepassing van “*amr bil-maruf*” (“*deugdzaamheidsbevordering*” ofwel “*de talibancodes*”) verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidslijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreeders plaatselijk werd bepaald door *amr bil-maruf* of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EUAA *common analysis* april 2022, p. 78). Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45-48). In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder veranderd zijn, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 42 en 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van de MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de facto* taliban-autoriteiten weinig “*directe beperkingen*” hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden verwijderd zijn. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Pansjirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer *checkpoints* worden opgericht. Via deze *checkpoints* speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto’s van voormalige medewerkers (EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan* augustus 2022, p. 68 en 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto* taliban-autoriteiten opgeroepen om meer “*professionals*” in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de facto* talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van *Pashthu* origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten vertrokken zijn, wat als “*verkeerd*” en “*verdacht*” wordt beschouwd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 heeft de taliban een “*Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren*” opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in

Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de facto* taliban-regering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 38, in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in *Pashtu*-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

7.2.3. De Raad is zich ervan bewust dat ook de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen geconfronteerd worden in het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen/informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media. Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, blijkt uit objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "to play the game".

7.2.4. Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Een persoonlijk risico voor de verzoekende partij om als verwesterd te worden beschouwd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen bijgebracht wordt, laat niet toe anders te oordelen.

7.2.5. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij aangereikt te worden. Voorts blijkt uit de beschikbare

landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoekende partij, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

7.2.6. Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit de objectieve landeninformatie kan niet worden afgeleid dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich also aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "to play the game"). *In casu* stelt zich evenwel de vraag of de verzoekende partij het 'spel' zal kunnen spelen.

7.2.7. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 23 september 2020 blijkt dat de verzoekende partij beschouwd wordt als minderjarige tot (...) augustus 2023. Aldus is de verzoekende partij heden bijna 17,5 jaar oud. Uit haar verklaringen blijkt dat ze begin 2020 Afghanistan verlaten heeft. Op het ogenblik van haar vertrek uit Afghanistan was de verzoekende partij ongeveer 14,5 jaar oud. De verzoekende partij verklaart op 26 augustus 2020 België binnengekomen te zijn. Op 15 september 2020 heeft de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Heden bevindt de verzoekende partij zich drie jaar buiten Afghanistan.

Na een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij geen elementen naar voor brengt waarmee ze *in concreto* aantoont dat ze nood heeft aan internationale bescherming omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering. In dit opzicht moet echter ook, in navolging van wat de verzoekende partij stelt in het verzoekschrift, worden opgemerkt dat de commissaris-generaal op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud enige vraag stelt in die richting. De commissaris-generaal stelt tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid vragen over haar plaats van herkomst, vermeende problemen met de taliban en reisweg. Hij vraagt echter op geen enkel moment naar het in haar hoofde aanwezig zijn van de bovenvermelde risicobepalende omstandigheden die erop zouden kunnen wijzen dat de verzoekende partij met vervolging zou kunnen worden geconfronteerd omwille van haar verblijf in het buitenland of haar (gepercipieerde) verwestering. Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat "*De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*", kan hij in dit specifieke geval niet in het gelijk worden gesteld. De Raad is evenwel van oordeel dat de graad van medewerking, bewijslast en verantwoordelijkheid in hoofde van een verzoeker moet worden beoordeeld in het licht van zijn individuele omstandigheden. Van een minderjarige verzoeker kan immers niet dezelfde graad van medewerking en verantwoordelijkheid worden verwacht als van een meerderjarige verzoeker. De UNHCR "*Guidelines on international protection no. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", paragraaf 73, wijzen er terecht op dat voor beschermingsverzoeken van kinderen het nodig kan zijn dat een asielautoriteit een grotere bewijslast op zich neemt, vooral wanneer het een niet-begeleide minderjarige betreft, *quod in casu*.

De verzoekende partij heeft op 25 januari 2023 een aanvullende nota neergelegd waarin ze onder meer de volgende documenten heeft bijgebracht: een schoolattest van het "Centrum Leren en Werken Stad Brussel"; een attest van een trajectbegeleider van het "Centrum Leren en Werken Stad Brussel"; een attest van een taalleerkracht van het "Centrum Leren en Werken Stad Brussel" en een attest van een vormingsmedewerker van "JES vzw". Zo de door de verzoekende partij neergelegde documenten als dusdanig niet aantonen dat zij niet in staat zou zijn om zich aan de regels van de taliban en de lokale gebruiken te houden in geval van terugkeer, stelt de Raad verder vast dat *in casu* geen abstractie kan worden gemaakt van de inhoud van deze documenten. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart de verzoekende partij dat ze alles in het Nederlands heeft begrepen (NPO, p.14). Uit het schoolattest van het "*Centrum Leren & Werken Stad Brussel*" blijkt dat de verzoekende partij een beroepsgerichte vorming en een schakelklas algemene vorming volgt. Deze lessen worden eveneens in het Nederlands gegeven. Verder blijkt uit hetzelfde document dat ze op eigen initiatief een studentenjob heeft aangevangen in Mechelen en dat ze sociaal is, veel vrienden heeft en contact kan aangaan met bekende en onbekende mensen. Uit de documenten gevoegd bij de aanvullende nota blijkt ook dat de verzoekende partij gedurende enkele maanden een groepsvorming heeft gevolgd bij JES vzw. Vervolgens heeft zij een korte stage gelopen bij een gemeenschapscentrum in Ukkel om daarna te starten met een stage bij de klusjesploeg van JES vzw. Het ontbreekt de Raad echter aan informatie over de inhoud van deze groepsvorming en daaropvolgende stages om na te gaan welke invloed deze hebben gehad op de verzoekende partij of in welke mate de verzoekende partij hierdoor beïnvloed is.

Deze elementen geven wel aan dat de verzoekende partij werd blootgesteld aan de Belgische samenleving via onder meer haar school, haar studentenjob, haar stages alsook haar vriendschappen en relaties. Zij heeft ondertussen een deel van haar jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in België doorgebracht. Haar jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en bij aankomst in België maakt dat zij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken kan hebben eigen gemaakt. Dit werd niet nader bevestigd en onderzocht door de verwerende partij.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie, zoals reeds aangehaald, dat de houding ten opzichte van westerse normen in Afghanistan kan verschillen naargelang de regio en dat in de EU AA "*Country Guidance*" in algemene termen gesteld wordt dat bepaalde onderdelen van de samenleving, met name in rurale en conservatieve gebieden, gekant zijn tegen westerse denkbeelden en inzichten (EUAA, *Country Guidance*, p. 80). De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij wordt niet betwist, evenmin als haar herkomst uit het dorp Shalote gelegen in het district Chawkay van de provincie Kunar. Uit de door de verwerende partij bijgevoegde landeninformatie blijkt dat er in deze provincie een verhoogde aanwezigheid is van terreurorganisatie ISKP. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische organisatie die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt. ISKP is traditioneel sterk aanwezig in het oosten van Afghanistan, in het bijzonder in de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. Verder zijn er ook buitenlandse gewapende groeperingen in de provincie Kunar aanwezig zoals Tehrik-i Taliban Pakistan, inclusief een aantal splintergroepen. Deze organisaties opereren onder de paraplu van de taliban (EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 142-146, p.160; EUAA "Guidance note: Afghanistan", april 2022, p. 14-16).

7.2.8. Het voorgaande in acht genomen Raad stelt vast dat in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen. In de actuele stand zaken en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad evenwel niet in de mogelijkheid om deze beoordeling zelf op grondige wijze te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, mede gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS